

Het uitplanten van de stekken

Stekken dienen tot aan hun top in de grond te worden gestoken; alleen het bovenste snijvlak moet nog net zichtbaar zijn. Dit heeft als voordeel dat de stekken weinig van uitdroging te lijden hebben en dat er minder knoppen uitlopen. Hoe minder nieuwe scheuten hoe vlugger de stekken in de zomer op één gezet kunnen worden. Een minimum rijafstand van 50 cm is zeer gewenst, terwijl hoogstwaarschijnlijk voor sommige nieuwe snelgroeiende rassen een grotere rijafstand noodzakelijk is. Ook in de rij is 50 cm wel het minimum.

Het artikel in „Populier” van februari 1967 van ir. H. A. van der Meiden en ir. J. L. F. Overbeek geeft duidelijk aan dat een grotere stekafstand zeer gunstig is voor de kwaliteit van het plantsoen; vooral de diametergroei wordt er zeer door verbeterd.

Onzes inziens heeft echter een ras als 'Marilandica' veel minder baat bij grote stekafstanden. Door de stekken van dit ras iets dichter te steken krijgt men meer rechte planten. Bij grotere stekafstanden geeft de 'Marilandica' verhoudingsgewijs veel scheef gegroeide planten.

De onkruidbestrijding

Op de meeste bedrijven wordt om de onkruidgroei tegen te gaan wel gebruik gemaakt van simazin.

Het verdient aanbeveling om direct na het steken van de stekken de grond oppervlakkig met de cultivator te bewerken en daarna te bespuiten met 1 kg simazin per ha. Mits zorgvuldig en op het juiste tijdstip toegepast levert dit geen groeistoornissen op. Men moet er wel op rekenen dat het onkruid na enige tijd weer terug komt, maar op dat moment is de groei van het gewas meestal reeds zo ver gevorderd dat de grond met handkracht gemakkelijk zuiver gehouden kan worden.

Het gebruik van Gramoxone kan soms nadelig zijn. De jonge scheuten van de populieren zijn gevoelig voor „drift”, de fijne nevel die langs de grond hangt tijdens en kort na het spuiten. Deze nevel kan planten beschadigen, die niet door rechtstreekse bespuiting zijn geraakt. Gramoxone behoeft echter niet te worden gebruikt, want met een Simazinbespuiting en wat handkracht kan men de betreffende aanplant gedurende het groeiseizoen voldoende schoonhouden.

De insecten- en ziektenbestrijding

Jonge populiereplanten worden in het algemeen erg weinig door insecten beschadigd. Het zou waarschijnlijk aanbeveling verdienen om vanaf begin juli ter bestrijding van de populiëreglasvlinder bij de jonge planten enkele malen een bespuiting met een systemisch werkend middel uit te voeren. Nader onderzoek in die richting zou gewenst zijn om na te gaan of de op deze manier behandelde eenjarige populieren in het najaar inderdaad vrij zijn van populiëreglasvlinder. Eventuele andere schade veroorzakende insecten zijn meestal zeer eenvoudig te bestrijden.

Meer aandacht dient besteed te worden aan de aantasting van roest en Marssonina. Vooral na begin augustus dient men om de tien à twaalf dagen met Maneb te spuiten.

Bij rassen met zeer hoge weerstand tegen bladziekten zoals 'Dorskamp' en 'Flevo' kan dit uiteraard geheel achterwege blijven.

Het op één zetten

Uiterlijk eind juni, liefst eerder, dienen de stekken „op één scheut te staan”, bij voorkeur de sterkst ontwikkelde scheut.

Dit is erg gemakkelijk als het tijdig gedaan wordt; men kan

dan de overbodige scheuten nog met de hand verwijderen zonder dat daardoor schade aan de stek ontstaat.

Het rooien en verzendklaar maken van de planten

Na het groeiseizoen worden de eenjarige planten gerooid en verzendklaar gemaakt. Bijzondere zorg moet worden besteed aan het laten afrijpen van de planten, dus nooit met rooien beginnen voordat alle bladeren zijn afgevallen. Te vroeg rooien heeft namelijk tot gevolg dat de toppen van de planten indrogen; bij bundeling gaan de planten gauw broeien, waardoor schimmelaantasting kan optreden.

Het rooien gebeurt tegenwoordig meest met een aanbouwploeg in de hefinrichting achter de trekker. De planten worden dan ondersneden en iets gelicht zodat ze gemakkelijk uit de grond

Trekker met aanbouwploeg in de hefinrichting.

zijn te nemen. Het sorteren gebeurt meestal op het veld. Als er meerdere personen b.v. A, B en C achter de trekker werken, kan een ieder van hen een bepaalde kwaliteit sorteren, bijvoorbeeld:

A verzamelt uitsluitend de *allerbeste* planten. Door ons worden deze planten, ter onderscheiding van de rest, aangeduid met de categorienaam „AA kwaliteit”.

B verzamelt uitsluitend de resterende goede planten, ook (evenals de vorige) behorend tot de huidige NAKB categorie „normaal” (NAKB plombe met blauwe strook). Deze planten worden door ons aangeduid met de categorienaam „A kwaliteit”.

C verzamelt alle andere planten. Mijn ervaring is, dat men er verstandig aan doet deze te verbranden. Het onderscheiden van een B kwaliteit, zoals thans geschiedt (NAKB plombe zonder blauwe strook) heeft naar mijn mening betrekkelijk weinig zin.

Hetzelfde geldt eigenlijk ook voor oudere populieren. Een boom die te krom of beschadigd is kan men beter niet meer plomben.

Als de eenjarige populieren gerooid, gesorteerd en gebundeld zijn worden ze afgevoerd om in de loods of kuilhoek geplombeerd te worden.

Na de plombering volgt verzending of opslag op de kuilhoek.

Het lijkt mij te ver te gaan om ook de teelt van meerjarige populieren nog eens uitvoerig te gaan beschrijven, temeer daar mijn collega Van 't Westeinde dit reeds in dit tijdschrift heeft gedaan („Populier” 1e jaargang nr. 2, 2e jaargang nr. 1).